

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici  
Spisová značka: 3Sf/77/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0825100919  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová  
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0825100919.1

## Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu : A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: Obec Horná Lehota, so sídlom 976 81 Horná Lehota 99, IČO : 00 313 441, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného Výzva na úhradu nedoplatku č. 35 zo dňa 26.08.2025, takto

### rozhodol:

- I. Súd správnu žalobu odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

1. Žalobca procesným podaním označeným ako „Návrh na preskúmanie správnosti postupu žalovaného pri mojich odvolaniach voči jeho rozhodnutiam“ datovaným dňa 29.09.2025 a doručeným Správneému súdu v Banskej Bystrici (ďalej „správny súd“) dňa 01.10.2025, sa domáhal preskúmania zákonnosti Rozhodnutia žalovaného č. 1036 zo dňa 26.08.2025, Rozhodnutia č. 605 zo dňa 26.08.2025 a Výzvy na úhradu nedoplatku č. 35 zo dňa 26.08.2025, ktoré v prílohe svojho procesného podania pripojil. Predmetná správna žaloba bola vedená pôvodne pod sp. zn. 3Sf/72/2025.

2. Správny súd posúdil podanie žalobcu podľa povahy a obsahu ako všeobecnú správnu žalobu v zmysle § 177 a nasl. zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „Správny súdny poriadok“, alebo len „SSP“).

3. Žalobca v žalobe uviedol, že spolu s manželkou vlastní rekreačnú chatu č. p. 403 v extraviláne obce Horná Lehota. Obec Horná Lehota, ako správca dane, vydala rozhodnutie o vyrubení dane z nehnuteľnosti za zdaňovacie obdobie roku 2025, rozhodnutie o vyrubení poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za rok 2025 a výzvu na úhradu nedoplatkov evidovaných k dátumu 26.08.2025 za zdaňovacie obdobie roku 2023 a 2024. Žalobca uviedol, že v rokoch 2022 až 2024 podal námietky voči rozhodnutiam obce vo veci vyrubenia dane z nehnuteľnosti a poplatku za odvoz smetí. Pretože obec už trikrát nepostúpila odvolania nadriadenému orgánu na rozhodnutie, rozhodol sa požiadať správny súd o posúdenie postupu obce. V ďalšom texte žalobca prezentoval svoje stanovisko k týmto rozhodnutiam, ktoré považuje za nezákonné a vo vzťahu k nemu, ako daňovníkovi a poplatníkovi, za nespravodlivé.

4. S poukazom na viaceré rozhodnutia žalovaného napadnuté spoločnou správnu žalobou žalobcu, keď je zrejmé, že napadnuté rozhodnutia by mohli predstavovať samostatný predmet súdneho prieskumu (dotýkajú sa rozdielnych daňových a poplatkových povinností, za ktoré boli žalobcovi prvostupňovým orgánom verejnej správy uložené rôzne poplatkové povinnosti), v záujme prehľadnosti a efektívnosti konania vo veci správny súd uznesením sp. zn. 3Sf/72/2025 zo dňa 07.10.2025, s poukazom na ustanovenie § 66 SSP, preskúmanie Rozhodnutia č. 605 zo dňa 26.08.2025 a Výzvy na úhradu nedoplatku č. 35 zo dňa 26.08.2025 vylúčil na samostatné súdne konania, ktoré sú

následne vedené pod samostatnými spisovými značkami. Predmetom tohto súdneho konania je správna žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Výzva na úhradu nedoplatku č. 35 zo dňa 26.08.2025.

5. Z obsahu príloh pripojených k správnej žalobe správneho súdu vyplývajú nasledujúce skutočnosti:

Výzvou na úhradu nedoplatku č. 35 zo dňa 26.08.2025 žalovaný, ako správca dane podľa § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Daňový poriadok“) a § 99 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o miestnych daniach a miestnom poplatku“) vyzval žalobcu na úhradu nedoplatku v sume 46,86 eur za zdaňovacie obdobia rokov 2023 a 2024 vykázané k dátumu 26.08.2025, ktoré boli podrobne špecializované podľa jednotlivých zdaňovacích rokov, číslami konkrétnych rozhodnutí, dátumom splatnosti, pôvodnou sumou predpisu a skutočne zaplatenou sumou, s uvedením konkrétneho nedoplatku a konkrétneho variabilného symbolu jednotlivých predpisov. Vo výzve na úhradu nedoplatku bol žalobca poučený, že proti tejto výzve možno podľa § 80 ods. 1 Daňového poriadku podať námietky do 15 dní od ich doručenia správcovi dane - žalovanému. Podanie námietok má odkladný účinok. Žalobca voči tejto výzve podal námietku datovanú dňa 29.09.2025, ktorú pripojil ako prílohu spolu s výzvou na zaplatenie nedoplatku k správnej žalobe.

6. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

7. Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

8. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

10. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) SSP na účely tohto zákona sa rozumie  
b) rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka,  
c) opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

11. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 7 písm. a) SSP správne súde nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

13. Podľa § 7 písm. e) SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

14. Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

15. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

16. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

17. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

18. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

19. Podľa § 71 Daňového poriadku daňový subjekt môže uplatniť námietku, ak to ustanovuje tento zákon. Ak tento zákon neustanovuje inak, o námietke rozhoduje orgán, voči ktorému námietka smeruje, a podanie námietky nemá odkladný účinok; proti rozhodnutiu o námietke nie sú prípustné opravné prostriedky.

20. Podľa § 80 ods. 1 a 2 Daňového poriadku ak daňový subjekt v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov alebo určenej v rozhodnutí správcu dane nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviedol alebo zaplatil v ním určenej náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok. Rozhodnutie o vyhovení námietke nemusí obsahovať odôvodnenie. Výzva podľa odseku 1 sa použije aj na zaplatenie iných peňažných plnení, ktoré nie sú daňou a ktoré boli uložené rozhodnutím správcu dane podľa tohto zákona vrátane exekučných nákladov a hotových výdavkov.

21. Správny súd v prvom rade skúma, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a meritórne rozhodnúť v intenciách žalobných bodov a žalobného návrhu správnej žaloby a primárne sa zaoberal vyhodnotením danosti procesných podmienok konania, najmä z hľadiska spôsobilého predmetu súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva. Správny súd kedykoľvek počas konania (obzvlášť však v štádiu začatia konania) prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a meritórne rozhodnúť. Skúmanie procesných podmienok je súčasťou zásady oficiality a správny súd ho vykonáva z úradnej povinnosti (aj bez osobitného návrhu či procesnej aktivity účastníkov konania) počas celého konania pred správnym súdom.

22. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv a právom chránených záujmov v oblasti konania a rozhodovania orgánov verejnej správy. Prostredníctvom správneho súdnictva sa tak napíňajú ústavné práva fyzických a právnických osôb domáhať sa prostredníctvom súdneho prieskumu zabezpečenia a dovolania sa účinnej ochrany práv a právom chránených záujmov v oblasti verejnej správy, garantované Ústavou Slovenskej republiky v jej článku 46 ods. 2. Garancia týchto ústavných práv je aj priamo vymedzená ustanovením § 2 ods. 1 a 2 SSP na základe princípov taxatívnej enumerácie vo vzťahu k jednotlivým druhom konaní upravených v § 6 ods. 2 SSP. Správny súdny poriadok upravuje pozitívne a negatívne vymedzenie právomoci správneho súdnictva preskúmať na základe správnych žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytovať ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodovať aj v ďalších veciach ustanovených právnou úpravou. Z ústavného základu správneho súdnictva vyplýva, že právomoc správneho súdnictva je vytvorená na princípe tzv. generálnej klauzuly, vyplývajúcej

z čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V čl. 46 ods. 2 Ústavy SR sa vymedzuje právo na ochranu pre každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy. Takejto ochrany sa môže domáhať každý prostredníctvom správneho súdu za zákonom vymedzených podmienok (čl. 46 ods. 4 Ústavy SR). Na princíp generálnej klauzuly tak nadväzuje negatívna enumerácia, ktorá je obmedzením generálnej klauzuly za splnenia predpokladov, že vylúčenie určitej veci zo správneho súdneho prieskumu musí byť výslovné, k vylúčeniu rozhodnutia alebo postupu zo súdneho prieskumu môže dôjsť len zákonom (pričom vylúčenie môže vyplývať či už z ustanovení Správneho súdneho poriadku, ale aj z osobitných predpisov správneho práva) a je nutné vychádzať z generálnej klauzuly, ktorá precizuje, že z právomoci súdu v oblasti správneho súdnictva nesmie byť vylúčené preskúvanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Správne súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Nie je pritom rozhodujúce, ako je napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie formálne označené, ani to, či pri jeho vydaní procesne postupoval orgán verejnej správy podľa zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (Správny poriadok), alebo podľa iného právneho predpisu osobitnej právnej úpravy. Pri posudzovaní prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je správny súd povinný posúdiť, či sa žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nedotýka základných práv alebo slobôd účastníka konania, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky, alebo príslušná medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách. V takých prípadoch totiž vylúčenie súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu nemožno uplatniť. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde.

23. Zákon na prieskum správnych rozhodnutí vyžaduje splnenie viacerých podmienok. Jednou z týchto podmienok je podanie správnej žaloby až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov v konaní pred orgánom verejnej správy. To znamená, že predpokladom postupu správneho súdu s možnosťou meritórneho rozhodnutia je, aby pri rozhodnutí alebo opatrení orgánu verejnej správy, vydaného v administratívnom konaní, išlo o rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudli právoplatnosť. Táto podmienka nie je v Správnom súdnom poriadku výslovne zakotvená, vyplýva však z ustanovenia § 7 písm. a) SSP, podľa ktorého správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánu verejnej správy a opatrenia orgánu verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Predmetom súdneho prieskumu tak môže byť rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť až po povinnom použití riadneho opravného prostriedku v správnom (administratívnom) konaní. I keď pojem riadneho opravného prostriedku normy správneho práva nešpecifikujú, pojmom „riadne opravné prostriedky“ majú na mysli tie opravné prostriedky v administratívnom procese, ktorými sa napáda prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy (odvolanie, rozklad, námietky, sťažnosť alebo iný podobný právny úkon, ktorým sa sleduje preskúvanie správneho rozhodnutia orgánu verejnej správy nižšieho stupňa druhostupňovým orgánom verejnej správy). Táto podmienka zároveň vyjadruje všeobecnú zásadu subsidiarity súdnej ochrany, spočívajúcej v prednosti odstránenia nezákonnosti v postupe či v rozhodovaní orgánov verejnej správy prioritne prostriedkami administratívneho práva, respektíve v administratívnom konaní.

24. Ďalšou z podmienok súdneho prieskumu rozhodnutí (opatrení) orgánu verejnej správy (v nadväznosti na prvú vyššie konštatovanú podmienku) je podanie správnej žaloby v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia (opatrenia) orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje (§ 181 ods. 1 SSP). Nakoľko žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku (§ 180 ods. 1 SSP), predmetom súdneho prieskumu môže byť len rozhodnutie vydané označeným žalovaným, ktorým je spravidla druhostupňový orgán verejnej správy; len výnimočne, pokiaľ voči rozhodnutiu orgánu verejnej správy zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa, prípadne o opravnom prostriedku rozhoduje ten istý orgán, ktorý rozhodnutie vydal (ako je to v tomto prípade rozhodovania o námietke) je žalovaným orgán verejnej správy prvého stupňa. Rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré musí byť k žalobe aj pripojené v súlade s § 182 ods. 2 písm. c) SSP, sa označí predovšetkým spisovou značkou a orgánom verejnej správy, ktorý ho vydal. Ak sa žalobca domáha aj zrušenia rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu predchádzalo, alebo skôr vydaného rozhodnutia alebo opatrenia (§ 27 ods. 1 SSP), je potrebné označiť aj tieto rozhodnutia či opatrenia.

25. Z uvedeného právneho rámca jednoznačne vyplýva, že procesnou podmienkou na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po povinnom využití riadneho opravného prostriedku v správnom konaní nadobudlo právoplatnosť a aby žaloba bola podaná do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia o odvolaní (alebo inom riadnom opravnom prostriedku), ako predmetu súdneho prieskumu.

26. V danom prípade je predmetom súdneho prieskumu v zmysle žalobných bodov opatrenie prvostupňového orgánu verejnej správy - Obce Horná Lehota, ako správcu dane podľa § 4 ods. 1 Daňového poriadku a § 99 ods. 1, 2 Zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku, ktorým vyzval žalobcu na úhradu nedoplatku v sume 46,86 eur za zdaňovacie obdobia rokov 2023 a 2024 vykázané k dátumu 26.08.2025, ktoré boli podrobne špecializované podľa jednotlivých zdaňovacích rokov, číslami konkrétnych rozhodnutí, dátumom splatnosti, pôvodnou sumou predpisu a skutočne zaplattenou sumou, s uvedením konkrétneho nedoplatku a konkrétneho variabilného symbolu jednotlivých predpisov. Vo výzve na úhradu nedoplatku bol žalobca poučený, že proti tejto výzve možno podľa § 80 ods. 1 Daňového poriadku podať námietky do 15 dní od ich doručenia správcovi dane - žalovanému, o čom bol žalobca vo výzve aj riadne a úplne poučený. Žalobca bol súčasne poučený aj o zákonom následku podania námietky riadne a včas - a to, že podanie námietky má odkladný účinok. Z osobitnej právnej úpravy je tak zrejmé, že voči výzve žalovaného, ktorá bola správnu žalobou napadnutá, bolo možné podať osobitný riadny opravný prostriedok - námietku, čo žalobca aj využil, a ktorá skutočnosť vyplýva správne súdu z pripojeného listinného dôkazu. Voči riadne identifikovanej a označenej výzve správcu dane podal žalobca námietku adresovanú žalovanému, datovanú dňa 29.09.2025. V tejto súvislosti správny súd poznamenáva, že nepovažoval za potrebné v záujme zachovania procesných práv žalobcu, postúpiť námietku žalobcu zo dňa 29.09.2025 príslušnému prvostupňovému orgánu verejnej správy - obci Horná Lehota, pretože z listinného dôkazu je zrejmé, že žalobca správne adresoval námietku správcovi dane v zmysle poučenia obsiahnutého v rozhodnutí napadnutom jeho odvolaním. Podanie námietky v konkrétnom prípade má suspenzívny účinok, ktorý má ten následok, že sa ex lege odkladajú účinky výzvy.

27. Žalobca podal správnu žalobu počas konania o riadnom opravnom prostriedku voči napadnutej výzve na úhradu nedoplatku. Aj z vyjadrenia žalobcu v žalobe vyplýva, že v čase podania žaloby nebolo o jeho opravnom prostriedku smerujúcom voči výzve na úhradu nedoplatku rozhodnuté. Z obsahu žaloby je možné vyvodiť záver, že žalobcu k podaniu správnej žaloby (datovanej tým istým dňom, ktorým datoval aj svoju námietku voči správnu žalobou napadnutému rozhodnutiu žalovaného) zrejme motivovala obava z nedodržania riadneho a zákonného postupu orgánu verejnej správy v rámci ním iniciovaného námietkového konania, vyplývajúca z predchádzajúcich skúseností za minulé zdaňovacie obdobia, kedy podľa jeho tvrdenia žalovaný už trikrát nepostúpil jeho odvolania nadriadenému orgánu na rozhodnutie. Takto „preventívne“ podaná správna žaloba však v správnom súdnom konaní nie je prípustná a nezakladá spôsobilý predmet súdneho prieskumu. Lehota na podanie správnej žaloby je dva mesiace od oznámenia rozhodnutia (opatrenia) orgánu verejnej správy, ktorý o námietke rozhodol (§ 181 ods. 1 SSP), keďže Daňový poriadok opravný prostriedok – námietku voči výzve správcu dane pripúšťa, t. j. predpokladom pre začatie plynutia zákonnej lehoty na podanie správnej žaloby by bolo doručenie rozhodnutia orgánu verejnej správy o námietke žalobcu zo dňa 29.09.2025, za predpokladu, že rozhodnutie o námietke podanej proti výzve by bolo spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

28. Je nesporné, že nebola splnená základná procesná podmienka na vedenie správneho súdneho konania v zmysle § 97 SSP - žaloba bola podaná predčasne z dôvodu, že predmetom správneho súdneho konania bola výzva, keď proti nej bol podaný prípustný opravný prostriedok - námietka, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Keďže v administratívnom konaní ešte nebolo vydané konečné rozhodnutie, v tomto štádiu administratívneho konania neexistuje ešte spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle § 6 ods. 1 SSP, t. j. právoplatné rozhodnutie o podanom opravnom prostriedku žalobcu, ktoré by vydal príslušný orgán verejnej správy v zmysle § 180 ods. 1 SSP. Je totiž nevyhnutné, aby o predmete administratívneho konania najskôr s konečnou platnosťou rozhodli správne orgány a až následne právna úprava umožňuje, aby na základe následne podanej správnej žaloby vykonali prieskum ich rozhodovacej činnosti správne súdy. Uvedený záver vyjadruje zásadu subsidiarity správneho súdnictva, ktorá je založená na preferencii odstránenia nezákonnosti prostriedkami administratívneho práva pred súdnym prieskumom. Súdnym prieskumom správnych rozhodnutí je koncipovaný až ako následný (sekundárny) prostriedok ochrany subjektívnych verejných práv, ktorý nemôže nahrádzať právne aprobované opravné prostriedky v rámci administratívneho konania podľa právnej úpravy verejnej

správy. V tejto súvislosti správny súd poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžsk/59/2020 zo dňa 09.09.2020, podľa ktorého „Správne súdy preskúmajú až konečné rozhodnutie správnych orgánov - bez ohľadu na ich formu, pričom inými rozhodnutiami, respektíve postupmi správnych orgánov sa zaoberajú až v rámci preskúmania napadnutého konečného rozhodnutia. Správny súd teda v zásade preskúmava akýkoľvek akt správneho orgánu, po ktorého vydaní už nemôže nasledovať ďalšie konanie a ktorého vydanie môže ukrátiť na právach žalobcu, respektíve ktoré sa týka základných práv a slobôd žalobcu. ...“

29. Primárne tak správny súd konštatuje nespôsobilý predmet súdneho prieskumu z dôvodu podľa § 7 písm. a) SSP, kedy je bez potreby bližšieho skúmania danosti a naplnenia aj ďalších eventuálnych podmienok konania zrejme, že správnu žalobou je napadnutá výzva žalovaného v čase, kedy žalobca ešte nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, respektíve o nich ešte v administratívnom konaní rozhodnuté nebolo. Správny súd však okrem toho konštatuje, že nemožno prehliadať aj ďalší, z obsahu a povahy správnu žalobou napadnutého rozhodnutia zjavne vyplývajúci dôvod nespôsobilého predmetu súdneho prieskumu podľa § 7 písm. e) SSP.

30. V nadväznosti na povahu výzvy, ktorej správneho súdneho prieskumu sa žalobca domáhal, správny súd uvádza, že výzvou správcu dane, ktorou bol žalobca vyzvaný na úhradu nedoplatku, a čo je zásadné ani rozhodnutie o námietkach daňového subjektu podaných podľa § 71 Daňového poriadku proti výzve na zaplatenie nedoplatku dane podľa § 80 ods. 1 Daňového poriadku, nie sú rozhodnutiami alebo opatreniami ukladajúcimi daňovému subjektu nové povinnosti, ale súvisia výlučne s vymáhaním splnenia povinnosti zaplatiť už splatnú daň, ktorá vznikla daňovému subjektu v zmysle Daňového poriadku alebo osobitných predpisov, čo týmto rozhodnutiam dáva charakter rozhodnutia (opatrenia) procesnej povahy. Práva a povinnosti žalobcu ako daňového subjektu v prebiehajúcom daňovom konaní sa vydaním napadnutého opatrenia – výzvy na úhradu nedoplatku v hmotnoprávnej rovine nijakým spôsobom nemenia, keďže ako výzva predchádzajúca rozhodnutiu o námietkach, tak aj samotné rozhodnutie o nevyhovení námietkam žalobcu voči vydané výzve, nijakým spôsobom nezasahujú do daňovej povinnosti žalobcu, ako daňového subjektu. Výzva na zaplatenie daňového nedoplatku vydaná podľa § 80 Daňového poriadku, ako aj rozhodnutie správcu dane o námietkach voči podanej výzve podľa § 71 predmetného zákona, majú charakter procesných rozhodnutí, ktoré sa týkajú len procesného postupu správcu dane pred začatím daňového exekučného konania.

31. Na podporu záveru o procesnom charaktere napadnutého rozhodnutia, ako aj eventuálneho následného rozhodnutia o námietkach voči výzve na úhradu nedoplatku, vo vzťahu ku ktorému absentuje možnosť zásahu do subjektívnych práv daňového subjektu, správny súd poukazuje napr. na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnuté v rozhodnutí sp. zn. 8Sžf/8/2014 zo dňa 29.01.2015, podľa ktorého „výzva na zaplatenie nedoplatku na dani a následné rozhodnutie o námietkach je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa povinná osoba vyzýva, aby zaplatila svoj nedoplatok na dani skôr, ako správca dane začne daňové exekučné konanie. Predmetná výzva je procesným rozhodnutím, ktoré sa týka len procesného postupu správcu dane pred začatím vedenia daňového exekučného konania, nerozhoduje sa v nej o vyrubení dane v určitej výške, nakoľko táto vyplýva z iného titulu. Výsledok konania o námietke je určujúci pre ďalší postup správcu dane len v tom zmysle, či pristúpi alebo nepristúpi k vymáhaniu nedoplatku v daňovom exekučnom konaní, nedotýka sa hmotných práv daňového subjektu (žalobcu), a preto ho ani nemožno považovať za rozhodnutie týkajúce sa základných práv a slobôd, ktoré by spadalo pod čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.“

32. S poukazom na citovaný záver vyslovený vyššou súdnou autoritou, s dôrazom na postupnosť jednotlivých fáz daňového konania, tak možno konštatovať, že výzva správcu dane na zaplatenie daňového nedoplatku podľa § 80 ods. 1 Daňového poriadku, ako aj následné rozhodnutie správcu dane o námietkach podaných proti tejto výzve, je svojím charakterom procesným „predexekučným“ právnym aktom správcu dane. Preto aj pokiaľ správca dane rozhodne o námietkach proti výzve osobitným rozhodnutím, ani toto rozhodnutie neukladá žalobcovi ako daňovému subjektu žiadne nové povinnosti a má význam len pre ďalší procesný postup správcu dane, t. j. či pristúpi k vymáhaniu daňového nedoplatku, alebo si daňový subjekt na základe výzvy dodatočne splní už uložené alebo zo zákona vzniknuté a dobrovoľne neuhradené daňové povinnosti. Výzva správcu dane na úhradu nedoplatku, ako aj rozhodnutie o námietkach, predstavujú správne akty vydané správcom dane v daňovom konaní, ktoré deklarujú stav už určenej daňovej povinnosti žalobcu, ako daňového subjektu,

vzniknutej na základe iného titulu (rozhodnutia o vyrubení dane, miestneho poplatku) a len vyzývajú k dobrovoľnému splneniu daňovej povinnosti pred začatím fázy vymáhania v daňovom exekučnom konaní. Daňový subjekt mal možnosť napadnúť správnu žalobou po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov rozhodnutia správcu dane o vyrubení dane/miestneho poplatku a nadväzujúcich rozhodnutí druhostupňového odvolacieho orgánu. Týmto rozhodnutiami bola konštituovaná určitá povinnosť a nesporne nimi aj boli dotknuté práva a povinnosti daňového subjektu, preto tieto rozhodnutia sú spôsobilými predmetmi súdneho prieskumu. Toto však už neplatí o následnej výzve na úhradu nedoplatku a na ňu nadväzujúceho rozhodnutia o námietkach voči tejto výzve, pretože sa jedná o také procesné rozhodnutia, ktoré nijakým spôsobom nezasahujú do subjektívnych práv žalobcu tým, že neustanovujú nové povinnosti, len „pripomínajú“ daňovému subjektu dobrovoľné nesplnenie riadne a včas už danej a aj splatnej daňovej či poplatkovej povinnosti. Napadnuté opatrenie obsahujúce výzvu na úhradu nedoplatku, no ani na neho eventuálne nadväzujúce rozhodnutie o námietkach, preto nie sú spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu. Záver, že opatrenie príslušného správcu dane, ktorým vydal výzvu na úhradu nedoplatku, eventuálne nevyhovelo námietke daňového subjektu proti výzve na zaplatenie daňového nedoplatku, nie je spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu, je v správnej súdnej praxi ustálený (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/89/2014 zo dňa 29.02.2016 a sp. zn. 8Sžf/8/2014 zo dňa 29.01.2015, uznesenie Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 6Sf/68/2024 zo dňa 11.02.2025, sp. zn. 2Sf/3/2024 zo dňa 25.11.2024, sp. zn. 7Sf/27/2024 zo dňa 19.11.2024 a sp. zn. 4Sf/65/2023 zo dňa 22.04.2024, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/19/2023 zo dňa 26.04.2023, sp. zn. 6S/24/2022 zo dňa 27.10.2022, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/181/2019 zo dňa 06.08.2021).

33. Pre úplnosť správny súd konštatuje, že pokiaľ by žalobca neobdržal žiadne rozhodnutie správcu dane o jeho námietke, môže sa domáhať nápravy podaním správnej žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 242 a nasl. SSP, v ktorom konaní nie je povinné zastúpenie žalobcu advokátom, pretože sa na konanie o tomto type správnej žaloby vzťahuje zákonná výnimka z povinného zastúpenia žalobcu advokátom podľa § 49 ods. 2 písm. b) SSP a toto konanie je aj oslobodené od súdneho poplatku.

34. Správny súd potom s poukazom na vyššie konštatované dôvody odmietol žalobcom podanú správnu žalobu ako nepripustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP s poukazom na § 6 ods. 1 SSP a § 7 písm. a) SSP (výrok I. uznesenia). V rámci hospodárnosti konania (čl. 5 ods. 7 SSP), keď bolo zrejmé, že správnu žalobu žalobcu je nutné ako neprípustnú odmietnuť, správny súd nevyzýval žalobcu na preukázanie udeleného plnomocenstva pre advokáta na zastupovanie žalobcu v tomto konaní.

35. Týmto rozhodnutím nie je porušený ani čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, ktorý vymedzuje právo na ochranu pre každého, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy. Takejto ochrany sa totiž možno prostredníctvom správneho súdu domáhať len za zákonom vymedzených podmienok. Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Týmto zákonom, ktorý ustanovuje podmienky a podrobnosti, je Správny súdny poriadok. Keďže žalobca procesnú podmienku vymedzenú v Správnom súdnom poriadku pri podaní správnej žaloby zo dňa 29.09.2025 nesplnil, nebolo možné ďalej v správnom súdnom konaní na podklade tejto všeobecnej správnej žaloby pokračovať, lebo v čase podania žaloby neexistoval spôsobilý predmet súdneho prieskumu z dôvodu podľa § 7 písm. a), no aj § 7 písm. e) SSP.

36. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá (výrok II). Správny súd nezistil podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 171 SSP.

37. Rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

#### **Poučenie:**

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 2 SSP).

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Správne mu súdu v Banskej Bystrici. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.